

תת"ע 11528/10/18 - מדינת ישראל נגד אלירן יצחק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

31 מרץ 2019

תת"ע 11528-10-18 מדינת ישראל נ' אלירן יצחק

בפני כב' השופט עופר נהרי

בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אלירן יצחק

נאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שרכב על אופניים חשמליים והיה בתנועה השתמש הוא עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו והבהיר כי הוא היה אמנם רכוב על האופניים ודיבר בטלפון אך לדבריו היה הוא בעמידה והאופניים לא נעו.

("... והייתי על האופניים ודיברתי בטלפון אבל הייתי בעמידה. ישבתי על האופניים הם לא נסעו"). (ראה ישיבת ההקראה).

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר גולן סופר (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

במסגרת פרשת ההגנה השמיע הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שלו הקלטה אשר בה לדברי הנאשם מבקש ממנו השוטר להציג תעודת זהות, ולדברי הנאשם אז, בשלב זה, גם נקטעת ומסתיימת ההקלטה.

פתק ועליו תרשומת של פלוני אשר לדברי הנאשם מדובר ב"מעבדת תיקונים" לאופניים אשר ממנה לדבריו יצא הוא, לא התקבל בשל אי הבאת הנאשם את מי שרשם את המסמך (הפתק) כעד הגנה אשר המאשימה, כזכותה, תוכל לחקרו.

הנאשם דחה גם הצעה להביא את אותו עד מטעמו במועד אחר.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות ולכל אשר הובא בפני בתיק זה, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה הוכיחה כנדרש את

אשר יוחס לנאשם בכתב האישום.

אסביר:

ראשית ייאמר כי מאחר שהנאשם הודה למעשה כי היה רכוב על האופניים (ואף הדגים בבית המשפט באמצעות ידי כיצד אחז בכידון עת הוא יושב על מושב האופניים), ומאחר שהנאשם גם ציין כי באותה עת הוא אכן גם דיבר בטלפון הנייד, אזי גובשו יסודות השימוש בטלפון ויסוד הרכיבה על האופניים.

נותרה אם כך אך סוגיה אחת להכרעה והיא האם גם היה הנאשם באותה עת בתנועה עם אופניו (כגירסת השוטר) או שמא בעמידה ללא תזוזה (כגירסת הנאשם).

במחלוקת אשר מצויה בנקודה זו מצאתי לנכון לסמוך ידי על גירסת השוטר.

הנאשם בחר לחקור את השוטר בבית המשפט בחקירה נגדית קצרה ביותר, בת שאלה אחת בלבד, ולא היה בכך כדי לעמת את השוטר כלל וכלל עם פרטי גירסתו.

לציין בהקשר זה כי בית המשפט הסביר לנאשם בסבלנות רבה את נחיצותה וחשיבותה של חקירה נגדית ובכל זאת בחר הנאשם שלא להציג לשוטר שאלות.

השוטר פירט בדו"ח כיצד הנאשם רכב על המדרכה כשהוא אוחז בטלפון נייד בידו הימנית לצד אזנו הימנית וזאת בתנועה.

לא נסתרה גירסת השוטר בדבר תצפיתו ובדבר שמירה על קשר עין רצוף.

מבחינת אור וראות, יש לציין שהאירוע התרחש באור יום (בשעה 13:24 בצהריים).

הנאשם גם לא טען כלל וכלל שהיה כביכול קושי לשוטר לראות אותו.

למעשה, הסתבר שהשוטר ראה כהלכה שהנאשם אכן אוחז טלפון בידו הימנית והנאשם לא רק שלא סתר או טען אחרת מכך, אלא אף אישר את דבר השימוש בטלפון.

ניכר כי לשוטר היתה אם כך תצפית טובה דיה כדי להבחין בפרט זה ומכאן שהדעת נותנת שגם יכול היה להבחין - כפי שרשם שהבחין - גם בפרט של תנועת האופניים.

זאת ועוד: מפי הנאשם נרשמה על אתר התגובה הבאה (ציטוט): "תן דוח תעשה מה שאתה רוצה, אני בודק את

האופניים".

ובכן, אין בתגובה ספונטנית זו מפי הנאשם על אתר כל הכחשה או טענה שהאופניים לא היו בתנועה.

יתרה מכך : העובדה שהנאשם טען כי יצא מ"מעבדת אופניים" מתיישבת, כך ניכר, אם דבריו על אתר על כי בדק את האופניים.

וכאן אני מגיע להקלטה שביצע הנאשם ואשר לדבריו שלו כל ששומעים בה הוא שדבר ראשון מבקש ממנו השוטר תעודת זהות.

צר לי, אך אינני רואה בכך כל דבר שאיננו כדין מצד השוטר, שהרי רשאי היה השוטר ואף טבעי הדבר שיבקש מהנאשם להזדהות ואין בפניה זו כדי לסתור בכל דרך את מה שהשוטר ראה טרם עיכב את הנאשם וטרם ביקש ממנו להזדהות.

אני אף נותן אמון בעדות השוטר שתנועת הנאשם היתה על המדרכה.

בנסיבות אלה אף ניכר כי יתכן שחסד עשה השוטר עם הנאשם משלא נתן בידי הנאשם גם אישום בקשר לנסיעה שלא לצורך על מדרכה.

לא נעלם מעיני כי בתיק זה יש אך עדות יחידה מטעם המאשימה ואולם על יסוד המכלול שהובא בפני אני מוצא ליתן אמון בעדות השוטר על כי האופניים גם היו בתנועה.

לכשהוכחו לפיכך, גם מפי הנאשם עצמו, הנסיבות של הישיבה על האופניים ושל השימוש בטלפון, ולכשבנוסף לכך גם הוכח במשפט זה היסוד של תנועת האופניים, פירושו שהוכחו בסופו של יום כל יסודות העבירה.

הנאשם מורשע לפיכך בביצוע העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 31.03.2019 כ"ד אדר ב' התשע"ט, במעמד הצדדים

קלדנית סיון אהרונ